

## การจัดการความรู้ในสถานศึกษา

รวบรวมโดย กรรณิการ์ ธรรมลสิทธิ์

การจัดการความรู้ Knowledge Management (KM) หมายถึง การรวบรวมความรู้สู่การปฏิบัติ (Tacit Knowledge) ซึ่งเป็นความรู้ที่เกิดจาก การเรียนรู้ เจตคติในงาน ประสบการณ์การทำงานและพฤติกรรมการทำงานของแต่ละบุคคล ซึ่งปฏิบัติงานเรื่องเดียวกันหรือคนละเรื่อง แล้วประชุมหรือสัมมนาแลกเปลี่ยนเรียนรู้จากกันและกัน แลกเปลี่ยนประสบการณ์ เมื่อรวบรวมแล้วก็มี การนำความรู้ที่ได้มาสังเคราะห์ วิเคราะห์ (Analysis) หรือจัดระบบใหม่ เพื่อสร้างเป็นองค์ความรู้ใหม่ ยอมรับข้อดีและจุดที่เป็นปัญหาของกันและกัน มีการจัดเก็บข้อสรุปทั้งหมดอย่างเป็นระบบเพื่อนำไปสู่การยอมรับในกฎกติกาขององค์กรที่ทุกคนยอมรับ แล้วนำมาเผยแพร่ความรู้เพื่อให้เกิดการต่อยอดความรู้หรือสร้างประโยชน์จากความรู้และนำไปปฏิบัติให้เกิดประโยชน์ต่อตนเองและองค์กร รวมทั้งเป็นแบบอย่างต่อหน่วยงานอื่น อันจะยังประโยชน์ใน วงวิชาการและงานการศึกษาต่อไป

สถานศึกษาเป็นหน่วยสำคัญที่สุดในการจัดการศึกษา โดยเฉพาะสถานศึกษาระดับวิทยาลัยพยาบาล เนื่องจากมีหน้าที่จัดการเรียนการสอนด้านสุขภาพ เพื่อให้ผู้เรียนได้เกิดการเรียนรู้ โดยมีผู้บริหารสถานศึกษาและครูพยาบาล เป็นผู้รับผิดชอบดำเนินงาน คุณภาพการศึกษาจะต่ำหรือสูง จึงขึ้นอยู่กับผู้บริหารและครูเป็นสำคัญ โดยเฉพาะการจัดการเรียนรู้ของครูจะต้องอาศัยความรู้และกระบวนการที่เหมาะสมในการจัดการความรู้ ซึ่งจะต้องดำเนินงานร่วมกับนักศึกษา ผู้บริหาร และชุมชน ทั้งในฐานะผู้ปฏิบัติ ผู้นำ ผู้ร่วมมือ ดังนั้น บทบาทในการจัดการความรู้ของครูจึงอาจกล่าวได้ดังนี้

1. การจัดการความรู้ของตนเอง เป็นการจัดการความรู้ในระดับบุคคล ในฐานะผู้นำในการจัดการเรียนการสอนและทำงานร่วมกับผู้เรียน ครูผู้อื่นในสถานศึกษา ผู้บริหาร และชุมชน

2. การจัดการความรู้ในชั้นเรียน เป็นการจัดการความรู้ร่วมกับผู้เรียนในชั้นเรียน โดยเป็นผู้นำผู้สนับสนุนและส่งเสริมให้เกิดกระบวนการจัดการเรียนรู้ของผู้เรียน

3. การจัดการความรู้ของวิทยาลัยพยาบาล เป็นการจัดการความรู้ระดับองค์กร โดยร่วมมือกับผู้บริหารวิทยาลัย คณะครู และนักศึกษา เพื่อให้วิทยาลัยเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้

4. การจัดการความรู้ในชุมชน  
เนื่องจากวิทยาลัยพยาบาลเป็นส่วนสำคัญของชุมชนมีบทบาทหน้าที่จัดการศึกษาด้านสุขภาพเพื่อสนองความต้องการของชุมชน รวมทั้งมีบทบาทในการสร้างความเข้มแข็งให้แก่ชุมชนครูจึงมีบทบาทร่วมกับวิทยาลัยในการจัดการความรู้ในชุมชน

เมื่อครูเป็นผู้มีบทบาทสำคัญและมีความจำเป็นจะต้องเป็นครูจัดการความรู้ในระดับต่าง ๆ ครูจะต้องพัฒนาตนเองให้มีความสามารถและทักษะในการจัดการความรู้สูงขึ้น ซึ่งมีเทคนิคสามารถกระทำได้ ดังนี้

1. ขั้นการกำหนดความรู้  
ครูจะต้องเข้าไปมีส่วนร่วมในการกำหนดวิสัยทัศน์เกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนของวิทยาลัย ศึกษาวิเคราะห์หลักสูตรแต่ละระดับ เพื่อนำมากำหนดความรู้ที่ต้องการในการจัดการเรียนการสอน รวมทั้งให้ความร่วมมือกับวิทยาลัยและบุคคลอื่นในการคิดวางแผน กำหนดความรู้ที่ใช้ในการจัดการเรียนการสอน

2. ขั้นการแสวงหาความรู้ ครูจะต้องตระหนักถึงความสำคัญของการแสวงหาความรู้ พัฒนาความรู้สามารถของตนเองให้เข้าถึงความรู้ โดยการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ การแสวงหาความรู้จากผู้เชี่ยวชาญ ภูมิปัญญาท้องถิ่น และเพื่อนร่วมงานโดยการยอมรับในความรู้ความสามารถซึ่งกันและกัน

3. ขั้นการสร้างความรู้ ครูจะต้องเข้าร่วมกิจกรรมสร้างความรู้ นวัตกรรมของสถานศึกษา เข้าร่วมประชุมสัมมนา ประชุมปฏิบัติการเกี่ยวกับการเรียนการสอนที่หน่วยงานต่าง ๆ จัดขึ้น เช่น การประชุมทางวิชาการเกี่ยวกับการวิจัยในชั้นเรียน เป็นต้น

4. ขั้นการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ ครูจะต้องเข้าร่วมเป็นสมาชิกเครือข่ายการพัฒนาวิชาชีพทั้งในสถาน

ศึกษาและนอกสถานศึกษา และเข้าร่วมกิจกรรมแลกเปลี่ยนเรียนรู้ที่สมาคมหรือชมรมทางวิชาชีพครู จัดขึ้นอยู่เสมอ รวมทั้ง  
ดำเนินกิจกรรมแลกเปลี่ยนเรียนรู้ในลักษณะอื่น ๆ เช่น การเขียนบทความทางวิชาการ เผยแพร่ในวารสารของสภาวิชาชีพ  
การแสดงความความคิดเห็นแลกเปลี่ยนเรียนรู้ทาง Internet เป็นต้น

5. ขั้นการเก็บความรู้ ครูจะต้องพัฒนาตนเองให้มีความรู้ความสามารถเก็บความรู้อย่างเป็นระบบในรูปแบบต่าง ๆ เช่น  
การใช้เทคโนโลยีในการเก็บความรู้ในรูปแบบ Website วิกิพีเดีย แอปบันทึกเสียง และคอมพิวเตอร์ เป็นต้น รวมทั้ง ครูจะต้องจัดทำแผนพัฒนางาน  
จัดทำเอกสารประกอบการสอนที่ได้จากการ

สร้าง และการแลกเปลี่ยนความรู้

6. ขั้นการนำความรู้ไปใช้ ครูจะต้องเข้าร่วมกิจกรรมโดยการนำเสนอความรู้ในโอกาสต่าง ๆ เช่น การจัดนิทรรศการ การประชุมสัมมนา  
หรือการประชุมเสนอผลงานเป็นการเฉพาะ รวมทั้ง มีการเผยแพร่ความรู้ผ่านช่องทางต่าง ๆ เช่น วารสาร เว็บไซต์ จดหมายข่าว เป็นต้น

เทคนิคดังกล่าวข้างต้น ถ้าครูกระทำอยู่เป็นประจำอย่างต่อเนื่องก็จะทำให้เกิดทักษะและความชำนาญในการจัดการความรู้เพิ่มขึ้น  
เป็นบุคคลแห่งการเรียนรู้ (learning worker) ในที่สุด

การพัฒนาการจัดการความรู้ของครู อาจดำเนินการได้หลายลักษณะ รวมทั้งการตรวจสอบจาก  
ตัวบ่งชี้เพื่อนำข้อมูลที่ได้ไปปรับปรุงและพัฒนาความสามารถในการจัดการความรู้ของครูให้เหมาะสมยิ่งขึ้น ซึ่งจากการศึกษาของ ดร.วิลาวัลย์ มาคุ้ม  
โดยได้พัฒนาตัวบ่งชี้การจัดการความรู้ของครูในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดกระทรวงศึกษาธิการ ทราบว่า องค์ประกอบและตัวบ่งชี้การจัดการความรู้ของครูมีดังนี้

1. องค์ประกอบด้านการกำหนดความรู้ มีตัวชี้วัดสำคัญได้แก่ ผู้บริหารเปิดโอกาสให้ทุกคนมีส่วนร่วมในการกำหนดความรู้ที่ใช้ในการจัดการเรียนการสอน และผู้บริหารสนับสนุนให้ครูได้มีการเพิ่มพูนความรู้ความสามารถ

2. องค์ประกอบด้านการแสวงหาความรู้ มีตัวบ่งชี้สำคัญ ได้แก่ ครูตระหนักถึงความรับผิดชอบต่อในการเพิ่มพูนประสบการณ์การเรียนรู้ และครูได้รับความร่วมมือจากหน่วยงานต่าง ๆ ภายในสถานศึกษาในการแสวงหาความรู้ร่วมกัน

3. องค์ประกอบด้านการสร้างความรู้ มีตัวบ่งชี้ที่สำคัญ ได้แก่ สถานศึกษามีหน่วยงานหรือ

บุคลากรรับผิดชอบในการจัดกิจกรรมสร้างความรู้ เช่น การจัดประชุมสัมมนา การอบรม การสาธิต การวิจัยในชั้นเรียน การระดมความเห็น การสนทนา เป็นต้น และ ผู้บริหารสนับสนุนให้ครูมีการสร้างความรู้เพื่อใช้ประโยชน์ในการจัดการเรียนการสอน

4. องค์ประกอบด้านการแลกเปลี่ยนความรู้ มีตัวบ่งชี้สำคัญ ได้แก่

บรรยากาศการแลกเปลี่ยนความรู้ร่วมกับภายในสถานศึกษาตั้งอยู่บนพื้นฐานของการใช้เหตุผลมากกว่าการใช้อารมณ์และความรู้สึกและบรรยากาศการทำงานภายในสถานศึกษามีลักษณะเป็นเพื่อนร่วมงานมากกว่าการเคารพเชื้อพัง

5. องค์ประกอบด้านการเก็บความรู้ มีตัวบ่งชี้สำคัญ ได้แก่

ผู้บริหารให้ความสำคัญและเป็นผู้นำในการเก็บความรู้ของสถานศึกษาและครูมีความสามารถในการเก็บความรู้อย่างเป็นระบบ เช่น ในแฟ้มพัฒนางาน ตำราเรียน การลงในวารสาร และจดหมายข่าว เป็นต้น

6. องค์ประกอบด้านการนำความรู้ไปใช้ มีตัวบ่งชี้สำคัญ ได้แก่ ครูสามารถนำความรู้ความสามารถของตนไปประยุกต์ใช้ในการจัดการเรียนการสอน และสถานศึกษาจัดให้ครูที่มีความรู้และทักษะเป็นการเฉพาะเป็นผู้ถ่ายทอดความรู้

อย่างไรก็ตาม การจัดการความรู้ของครูภายในสถานศึกษาเกิดจากการผสมผสานการทำงานของปัจจัยที่สำคัญ คือ

1. ครูและบุคลากรภายในสถานศึกษา จะต้องมีความรู้ความเข้าใจในความสามารถและมุ่งมั่นที่จะพัฒนาการจัดการความรู้ โดยเฉพาะผู้บริหารสถานศึกษาจะต้องเป็นผู้นำแห่งการเรียนรู้พัฒนาตนเองและเอื้ออำนวยให้บุคลากรภายในวิทยาลัยพัฒนาพร้อมกันไปด้วย

2. กระบวนการจัดการความรู้ โดยมีขั้นตอนดำเนินงานอย่างเหมาะสม บุคลากรทุกฝ่ายในโรงเรียนมีความเข้าใจและสามารถเข้าร่วมกิจกรรมได้อย่างต่อเนื่อง

3. เทคโนโลยีสารสนเทศ วิทยาลัยต้องให้มีระบบเทคโนโลยีสารสนเทศที่มีคุณภาพรองรับการจัดการ ความรู้ได้อย่างเหมาะสม และเปิดโอกาสให้ครูทุกคนได้ใช้ระบบสารสนเทศอย่างทั่วถึง

4. การบริหารจัดการวิทยาลัย ต้องจัดระบบบริหารจัดการที่เอื้ออำนวยโดยมีการกระจายอำนาจและให้ทุกฝ่ายมีส่วนร่วม รวมทั้ง มีการจูงใจที่เหมาะสม

การจัดการความรู้เป็นภารกิจของครูที่จะต้องดำเนินการให้เกิดขึ้นทั้งในส่วนของครูเอง ในชั้นเรียน วิทยาลัยฯ และชุมชน เพื่อให้การทำหน้าที่การจัดการเรียนการสอนมีประสิทธิภาพ และการจัดการศึกษาของวิทยาลัยฯบรรลุเป้าหมาย

การจัดการความรู้จึงเป็นการใส่ใจเรื่องความรู้ที่จะใช้แก้ปัญหาในสถานการณ์หรือในระบบเป้าหมายของการจัดการความรู้ นอกจากเรียนรู้จากความรู้ผยตัวแล้ว ยังเอื้ออำนวยในการเปลี่ยนแปลงโฉมความรู้ผยตัวไปเป็นความรู้ผยตัวสามารถเข้าถึงได้และยังสามารถนำมาแก้ปัญหาที่เหมาะสมกับสถานการณ์ และการจัดการความรู้ในวิทยาลัย เป็นการบริหารการจัดการเรียนการสอนให้มีการต่อยอดความรู้เป็นการเก็บรวบรวมประสบการณ์ ความเข้าใจรวมทั้งสร้างสรรค์ความรู้ขึ้นมาใหม่ มีกระบวนการเชื่อมแหล่งความรู้และถ่ายทอดความรู้ โดยมีการวางแผน ซึ่งการวางแผนความรู้ (Knowledge Planning) เป็นการมองไปข้างหน้าถึงการใชแหล่งความรู้การใช้โมเดลจัดวิธีการจัดการเรียนการสอน เทคนิคต่างๆ ให้การจัดการความรู้มีประสิทธิผลกำหนดการจัดการเรียนการสอน หรือการพัฒนาที่ใช้ความรู้เป็นฐานที่จะสนับสนุนครูผู้สอนหรือวิธีการอื่นๆ ที่จะช่วยวิทยาลัย ในการแข่งขัน มีความสามารถที่จะปรับตัวให้ทันกับการเปลี่ยนแปลงของสังคมภายนอกโรงเรียน

ในการจัดการความรู้ที่แบ่งขั้นตอนได้ดังนี้

1. การวิเคราะห์ การพิจารณาว่าวิทยาลัยฯ ขาดความรู้ในเรื่องใด และต้องการความรู้ประเภทใด จะเพิ่มความรู้ความชำนาญของครูโดยความรู้ชนิดใด วิเคราะห์ความมีประโยชน์ความเหมาะสมที่จะใช้ในวิทยาลัย เข้าใจปัญหา โอกาส ยุทธศาสตร์ ทางแก การวิเคราะห์ความรู้เป็นขั้นตอนที่สำคัญต่อความสามารถในการจัดการความรู้ ทำให้รู้ว่าจะจัดหาความรู้ และจะนำความรู้ไปใช้อย่างไรให้เหมาะสม

2. การจัดหาความรู้ การได้ความรู้มี 2 ทางคือ ทางหนึ่งเป็นการเก็บรวบรวมความรู้ทั้งจากแหล่งความรู้ ภายในและภายนอก ทั้งจากสื่ออิเล็กทรอนิกส์ สิ่งพิมพ์และบุคคล ทางที่สองคือการสร้างสรรค์ความรู้ในวิทยาลัย เช่น การเรียนรู้จากการปฏิบัติ วิธีการทำงาน ใ้การวิจัย

3. การเก็บรักษา เป้าหมายคือ ทำความรู้อยู่ให้คงอยู่ เข้าถึงได้สะดวก และสะดวกในการนำออกมาใช้

4. การนำไปใช้ เป็นไปเพื่อสร้างสรรค์ผู้เรียนให้มีคุณลักษณะอันพึงประสงค์มีความสามารถในการแข่งขันในสังคมโลกและอยู่ร่วมในสังคมอย่างมีความสุข โดยใช้เวลาอันน้อยที่สุดในการปลูกฝังอบรมบ่มเพาะทั้งในการเตรียมตัวเตรียมสาระการเรียนรู้ กระบวนการเรียนรู้ที่เ็นเวลาโดยการส่งมอบการเรียนรู้ที่เต็มคุณภาพ

กิจกรรมต่อไปนี้เป็นส่วนหนึ่งของการจัดการความรู้ในสถานศึกษา

1. การดึงความรู้ออกมาจาก “ครูต้นแบบ” และกระจายความรู้ให้แก่ครูคนอื่น

2. จัดให้มีการประชุม แลกเปลี่ยนประสบการณ์ การจัดการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาคุณภาพผู้เรียน/คุณภาพการศึกษา โดยอาจเป็นการประชุมตามปกติ หรือผ่านการสื่อสารทางไกลรูปแบบต่างๆ

3. จัดกระบวนการกลุ่มให้ครูผู้สอนในวิชาเดียวกันได้ระดมสมองแก้ปัญหาการเรียนการสอนรวมกัน โดยมีการผลัดกันทำหน้าที่ผู้จัดการความรู้

4. ค้นหา

และส่งเสริมครูผู้สอนผู้ที่มีความสามารถพิเศษในด้านความรู้และทักษะการสอนนักเรียนและหาทางส่งเสริมให้อยู่ในสถานศึกษาด้วยการสร้างขวัญและกำลังใจในการทำงาน

5. พัฒนาหลักสูตรฝึกอบรม และกิจกรรม เพื่อพัฒนาครูในรูปแบบต่างๆ เพื่อฝึกอบรมและพัฒนาครูแต่ละคนในสถานศึกษา

6. ส่งเสริม ยกย่องให้รางวัลแก่ครูผู้สอนที่มีการจัดการความรู้ที่นำไปสู่การแลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกันหรือการสอนงานครูรุ่นน้อง

7. จัดหาสิ่งอำนวยความสะดวกในการค้นคว้าความรู้ และการประยุกต์ใช้ความรู้เพื่อการสอนให้บังเกิดผลดียิ่งขึ้น

8. การแลกเปลี่ยนความรู้ที่ฝังอยู่ในตัวคน (Tacit Knowledge) โดยใช้วิธีการผู้ฝึกสอน(Coaching) หรือการจัดเป็นทีมผู้สอนที่การร่วมคิดร่วมทำงาน โดยการวางแผนการสอนเป็นทีม และใช้วิธีการประชุมแบบระดมสมอง

9. การแลกเปลี่ยนความรู้ที่ฝังในตัวคน (Tacit Knowledge) โดยนำความรู้ Tacit Knowledge ในครูต้นแบบออกมานำเสนอในรูปแบบของการเล่าเรื่อง การเปรียบเทียบ และการเขียนรายงานเพื่อนำเสนอหรือเสนอโดยสื่อ electronic และทางที่ตีควรรนำความรู้ที่ฝังลึกในตัวคนไปเปรียบเทียบกับผลการวิจัย เพื่อนำเสนอ วิเคราะห์เพื่อการตรวจสอบความเหมือนหรือต่างกับทฤษฎี หรือหลักการที่เป็นความรู้ประเภท Explicit Knowledge การจัดการความรู้สู่การปฏิบัติโดยใช้วงจรการจัดการความรู้

ในการจัดการความรู้สู่การปฏิบัติ เพื่อให้เกิดการปรับปรุงคุณภาพผู้เรียนที่พึงประสงค์(Educational Outcomes) คือผู้เรียนมีคุณภาพตามเป้าหมายของหลักสูตร และพันธกิจของสถานศึกษานั้น วงจรข้อมูลสารสนเทศและความรู้ (The Data-Information-Knowledge Continueus) ซึ่งเป็นวงจรที่มีผลกระทบซึ่งกันและกัน และจะเป็นวงจรที่ทำให้เกิดการจัดการความรู้ เพื่อพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณภาพตามเป้าหมายของหลักสูตรและพันธกิจของสถานศึกษานับเป็นวงจรที่ทำให้เกิดการจัดการความรู้ที่เป็นประโยชน์อย่างยิ่ง

## วงจรการจัดการความรู้ (The Knowledge Management Continues)

ข้อมูล(Data) หมายถึง การขยายฐานของข้อเท็จจริง (Facts) หรือการวัดเชิงปริมาณเกี่ยวกับสิ่งที่สามารถวัดได้ในสถานศึกษา ข้อมูลจะกลายเป็นสารสนเทศ (Information) เมื่อถูกนำมาจัดกระทำให้เป็นระบบโดยผ่านการตีความ(Interpretation) แปลความเช่นการรายงานผล(Reports) และการจัดทำเป็นเอกสารสารสนเทศ เช่น การวางแผนยุทธศาสตร์ที่สามารถนำไปแลกเปลี่ยนกับสารสนเทศของสถานศึกษาอื่นที่สนใจ ส่วนความรู้(Knowledge) คือความเข้าใจที่พัฒนาขึ้นมาจากข้อมูลและสารสนเทศเพื่อให้ครูผู้สอน/ผู้บริหารสามารถมีปฏิริยาโต้ตอบ และใช้ความรู้ที่มีคุณค่าต่อตัวเขาให้เป็นประโยชน์ จะเป็นทั้งความรู้ในตัวคน เช่น ความรู้ที่เกิดจากการกระทำ และเกิดจากประสบการณ์การสอนนักเรียน สรุปได้ว่าความรู้จึงสามารถนำไปแลกเปลี่ยนกับคนอื่นได้โดยการแลกเปลี่ยนกันในเวทีการแลกเปลี่ยน และในสภาวะที่เหมาะสม

### ดังนั้น “ วงจรของข้อมูล-สารสนเทศ-ความรู้ ”

จึงเป็นองค์ประกอบที่สำคัญของการจัดการความรู้วงจรนี้และจะเป็นประโยชน์ในการประเมินว่าสถานศึกษาดำเนินการจัดการความรู้ได้ดีเพียงใด ทั้งนี้เพราะในการตัดสินใจผู้บริหารจะต้องมีข้อมูลที่มีประโยชน์เพียงพอต่อการตัดสินใจและข้อมูลที่จะนำมา ใช้ จะต้องอาศัยเทคโนโลยีในการจัดเก็บ ให้สามารถนำมาใช้ได้อย่างทันเวลา ทันสมัย รวดเร็ว เพื่อการตัดสินใจในเรื่องโปรแกรมการจัดการเรียนการสอน (Academic Programmer) ให้ทันสมัยอยู่ตลอดเวลา ส่วนสารสนเทศ (Information) เรื่องของสารสนเทศนั้นจะมีค่าตามอยู่เสมอว่า สถานศึกษาได้มีการนำข้อมูลที่เป็นและเป็นประโยชน์(Available) มาแปลงเป็นสารสนเทศโดยผ่านกระบวนการตีความ (Interpretation) และการนำเสนอ(Presentation) หรือไม่ เป็นสารสนเทศที่สำคัญและเหมาะสมกับสถานการณ์ของบริบทของสถานศึกษา ณ เวลานั้นหรือไม่ รวมทั้งเป็นสารสนเทศที่สามารถให้บริการกับผู้ที่สนใจ สามารถขอใช้บริการเพื่อก่อให้เกิดประโยชน์ทางการศึกษาหรือไม่ ส่วนความรู้(Knowledge) ตามความหมายของการจัดการความรู้ หมายถึง กระบวนการที่จะมีวิธีการใดที่บุคลากร ครู ผู้สอนในสถานศึกษาร่วมกันแลกเปลี่ยนความรู้ทั้งใน website หรือการประชุม โดยมีการนำข้อมูลมาวิเคราะห์ สังเคราะห์ แปลความหมายหรือตีความ (Interpretation) ขณะเดียวกันก็ต้องมีความรู้จากตำรา เอกสารมาตรวจสอบ หรือพิสูจน์ เพื่อตรวจสอบและทำความเข้าใจว่า ความรู้ที่ได้รับถูกต้องหรือไม่ เพื่อเป็นการตรวจสอบข้อมูลย้อนกลับ เพื่อนำไปสู่การตัดสินใจหรือการลงมือปฏิบัติ

ดังนั้นการจัดการความรู้ส่งผลให้ ผลสัมฤทธิ์ของการทำงานจากการจัดการความรู้จะทำให้เกิดผลสำเร็จของงานในระดับดีมาก ขึ้นไปถึงขั้นนำภาคภูมิใจ หรือในระดับนวัตกรรม พนักงาน เกิดการพัฒนา การเรียนรู้ เกิดความมั่นใจตนเอง เกิดความเป็นชุมชนในหมู่ผู้ร่วมงานและกลายเป็นบุคคลเรียนรู้คือ ใฝ่รู้ ใฝ่เรียน ความรู้ของบุคคล และขององค์กรได้รับการยกระดับ มีการสั่งสมและจัดระบบให้ “พร้อมใช้” และองค์กรหรือหน่วยงาน มีสภาพเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้



บรรณานุกรม

จักรพรรดิ วัฒนา. (2550, กุมภาพันธ์). การจัดการความรู้ของครู.วารสารวิทยารจารย์. 106(4) :18-21.

ชุมศักดิ์ อินทร์รักษา.(2548, มกราคม-มิถุนายน).บุคลากรทางการศึกษา :ทักษะในการจัดการความรู้

(Knowledge Management Skill:KMS.วารสารบริหารการศึกษามหาวิทยาลัยขอนแก่น.1(1):11-13.

เบญจวรรณ แป้นนอก (2551)การจัดการความรู้ในสถานศึกษา จาก

<http://images.penja.multiply .multiplycontent.com>

บุญดี บุญญากิจ. (2548). การจัดการความรู้จากทฤษฎีสู่การปฏิบัติ. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: จีรวัดน์ เอ็กซ์เพรส.

ประชุม โพธิกุล (2548, เมษายน-พฤษภาคม). สถานศึกษาของท่าน ควรมีการ “จัดการความรู้”แล้ว

หรือ?. วารสารพัฒนาผู้บริหารการศึกษา. 22(4) : 3-5.

วิจารณ์ พานิช. (2548). การจัดการความรู้ฉบับนักปฏิบัติ. กรุงเทพฯ:บริษัทสถาตา ฟับลิเคชั่น.

วันทนา เมืองจันทร์. (2548, เมษายน-พฤษภาคม). การจัดการความรู้ที่ฝังลึกในตัวคน(Tacit

Knowledge) สู่การปฏิบัติในสถานศึกษา. วารสารพัฒนาผู้บริหารการศึกษา. 22(4) : 11-15.

สถาบันพัฒนาผู้บริหารการศึกษา. (2548). การจัดการความรู้ในสถานศึกษา. กรุงเทพฯ: คุรุสภา ลาดพร้าว.

อนงค์ อนันตริยเวช. (2550, มกราคม-เมษายน). การจัดการความรู้ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขต

พื้นที่การศึกษาสระแก้ว. วารสารวิจัยและพัฒนา วไลยอลงกรณ์ในพระบรมราชูปถัมภ์.2(1):116-130.